

فعالیت های دانش پژوهی اعضای هیأت علمی

تعریف دانش پژوهی

هانسن و روبرت دانش پژوهی را توسعه مرزهای دانش یا تبدیل دانش به شکل‌های کاربردی توسط ذهنی خلاق و به

تعریف دیگری که در دانشگاه های علوم پزشکی مطرح است، تعریف مفهوم دانش پژوهی می باشد که پیشگام آن ارنست بویر رئیس بنیاد کارنگی در سال ۱۹۹۰ آغاز کرد و متمرکز بر ضرورت توجه به همه نقش های اعضای هیئت علمی شامل اکتشاف، کاربرد، تلفیق و تدریس بود. بعدها دیدگاه بویر با تعریف شاخص های کیفی دانش پژوهی توسط گلاسیک و همکاران گسترش بیشتری یافت.

امروزه در ایران مشابه سایر نقاط جهان دانش پژوهشی به سرعت در حال رشد و شکوفایی است و از سال ۱۳۸۷ موضوع دانش پژوهی آموزشی در دانشگاه ها مطرح شد و در آیین نامه ارتقا اعضای هیأت علمی قرار گرفت.

مقدمه

شیوه ایی بدیع تعریف نموده اند که باید مورد ارزیابی توسط گروه همگنان قرا گیرد و نتایج آنها بطور عمومی منتشر شود. بدین ترتیب فعالیتی دانش پژوهی محسوب می‌شود که:

- بدیع، نوآورانه و مبتنی بر رویکرد عالمانه (Scholarly approach باشد)
- به نوعی انتشار یافته باشد که امکان دسترسی عموم به آن فراهم شده باشد.
- توسط گروه خبرگان همگن مورد ارزیابی قرار گرفته باشد.

هر نوع فعالیت و نوآوری برجسته علمی در حیطه‌های کشف، آموزش، کاربرد نتایج پژوهش های اصیل و یکپارچه سازی اطلاعات بدست آمده از اجزای مختلف یک رشته یا رشته‌های مختلف علمی (Boyer, ۱۹۹۰) کاربرد دانش و شواهد مربوط به آموزش در فرآیندهای یاددهی-یادگیری، نقد آموزش مبتنی بر شواهد و مداخلات آموزشی هدفمند توسط فرد و مشارکت دادن نتایج و عقاید با سایر افراد (... , Martin ۱۹۹۹)

فعالیت های دانش پژوهی آموزشی

